

Navn

2012/13 - 298

g798 jn

Skriveoppgave 1

Tenk deg at du går tur og kommer til et spøkeshus. Skriv en tekst til klassen om hva som skjer.

Jeg satt ved skrivebordet, det var så kjedelig. Jeg bestemte meg for å gå til Einar. Einar var bestevennen min. "Jeg går til Einar mamma" ropte jeg i døra. "Ok, Elisabeth" svarte mamma. Det var mørkt og kaldt så jeg bestemte meg for å gå snarveien gjennom skogen. Jeg kjente noe vått på skuldren min. "Flott! det begynte å regne" tenkte jeg. Jeg begynte å springe. Det virket litt ulogisk her, men der var huset. Jeg fortsatte helt frem, men det var ikke Einar sitt hus. Foran meg sto et stort gammelt herskapshus. Jeg gikk frem og banket på. Hvorfor vet jeg ikke. Døren åpnet seg sakte, og jeg gikk inn. Det var en stor gang med gamle malerier, rustninger og... Vent alle rustningene pekte framover. Jeg kunne høre røre lyder og skritt. Jeg begynte å gå mot veien rustningene pekte. Jeg kom inn til noe som liknet et gammelt kontor. Jeg så på veggen. Det var som om jeg så en skrygge forsvinne. Jeg var redd. Jeg måtte ut her fra. Jeg gikk mot døra. Problemet var vel at døra var borte!!! Jeg kjente noe kaldt på ryggen min og snudde meg fort. Det var som om noen sprutet kaldt vann på meg, men jeg var ikke våt. Jeg rygget litt. Bliiii! jeg hadde snublet. Plutselig så jeg en dør. Jeg sprutet mot den og gikk gjennom. Jeg var så redd. Jeg var kommet til et slagg loft. Der var det. Et vindu som førte ut. Jeg sprang bort til det og var klar til å komme ut.

"Elisabeth" hørte jeg en kjent stemme sa. "Jada" stemmet jeg. Ingen svarte, men jeg gikk innover i luften. "VÆÆÆ!" skrek jeg. Det var Einarr, men med masse blod i ansiktet og øynene var svarte. Han pekte ned der jeg sto. Jeg så ned og så at det var en lukk. Jeg datt ned en etasje og havnet på gulvet. Jeg gråt. Hva hadde skjedd med Einarr? Men nå var jeg i et kjøkken uten vindu eller dører. Jeg visste håpet var ute. Jeg måtte bli her. Jeg gråt, var så redd og hadde mistet den eneste sjansen til å komme ut. Og verst av alt Einarr! Jeg satt meg på en stol. En høy knirkelyd bruste gjennom rommet, og sin dør hadde kommet fram. Jeg sprang igjennom den og ingenting kunne stoppe meg. Jeg var i den første gangen igjen. Inngangsdøra var der. Jeg ble så glad. Jeg krysset fingrene for at døra var åpen. Jeg rykket til og den var åpen! Jeg spurtet ut, brydde meg ikke om regnet. Gjennom skogen og jeg var i gata igjen. Jeg stoppet litt opp en kjent skikkelse var foran meg. "Einarr?" ropte jeg. "Elisabeth?" sa Einarr forbauset. Jeg spurtet fram til han og ja han var klemt. Jeg orket ikke forklare, men fortsatte bare hjem. "Holla" ropte jeg. "Hei Elisabeth" sa moronna. Allt var bra. Alle var her. Einarr var her. Jeg var helt sliten og gikk rett inn på rommet. Den gode sengen sto bare og ventet på meg. Den varme dyna og deilige puter. Jeg la meg bare med en gang, uten å gjøre noe annet. Den verste dagen i livet mitt var endelig over.